

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม
อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม

เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม ได้ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม ในคราวประชุมสภา สมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๖ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และโดยความเห็นชอบของนายอำเภอไทรโยค ตามนัยหนังสืออำเภอไทรโยค ที่ กจ ๐๐๒๓.๑๑/๐๒๓๒ ลงวันที่ ๑๖ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ดังนั้น เพื่อบ祺บดีให้เป็นไปตามความนัยมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ องค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุมจึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยให้มีผลบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุมนั้น ตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป รายละเอียดตามข้อบัญญัติฯ แนบท้ายประกาศนี้ และสามารถขอตรวจดูได้ ณ องค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุมได้ในวันและเวลาราชการ หรือเว็บไซต์องค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม www.loomsuum.go.th

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ดาบตำรวจ

(ชื่อ นักทองคำ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม^๑
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม และนายอำเภอไทรโยค จังหวัดข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดขององค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุมในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่นๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ ทรงสัตว์ ที่ขึ้นสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภากาชาดความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ ประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การ บริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่มเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑.๑) สถานที่ราชการในการดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม เช่น ที่ทำการ องค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม

(๑.๒) สถานที่ราชการ หรือหน่วยงานราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม เช่น โรงเรียนในเขตพื้นที่บริการตำบลลุ่มสุ่ม โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ศูนย์การศึกษาอุปกรณ์และ การศึกษาตามอธิรัชศัยประจำตำบลลุ่มสุ่ม ฯลฯ

(๑.๓) วัด สำนักสงฆ์ ที่พักสงฆ์ โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยว สวนสาธารณะ

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

(๒.๑) บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย บริเวณถนนภายในหมู่บ้านเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือ ปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระเบื้อง สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว เปิด nak ไก่ ห่าน เกินจำนวน ๑๐ ตัว

(๒.๒) บริเวณแม่น้ำทุกสาย เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทช้าง ม้า ลา โค กระเบื้อง สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว เปิด nak ไก่ ห่าน เกินจำนวน ๒๐ ตัว

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างโดยย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย บริเวณถนนภายในหมู่บ้านเป็นเขตการเลี้ยงหรือ ปล่อยสัตว์ประเภทช้าง ม้า โค กระเบื้อง สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว เปิด nak ไก่ ห่าน ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ ก่อให้เกิดความชำรุดต่อบ้านและหมู่บ้านใกล้เคียง

กำหนดให้เวลา ๐๘.๐๐ – ๑๖.๓๐ น. ห้ามปล่อยสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์บนถนนสาธารณะ และถนนภายในหมู่บ้าน

(๓.๒) บริเวณแม่น้ำทุกสายเป็นเขตการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทช้าง ม้า ลา โค กระเบื้อง สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว เปิด nak ไก่ ห่าน ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๔) นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติสัยแล้วเจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๔.๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคง แข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำเนินชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

(๔.๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ เป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๔.๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดจากสัตว์ และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควร และไม่ เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔.๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิด จากสัตว์

(๔.๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัว สัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๔.๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนด

(๔.๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๔.๘) ปฏิบัติการอื่นๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงาน ห้องถินรวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์กรบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานห้องถินพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๔ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจจัดกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้น กำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลลุ่มสุ่ม แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกิน สมควร เจ้าพนักงานห้องถินจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลา ดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขาย หรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดู สัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขาย หรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์ คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์กร บริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่มตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องถินพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตราย ต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจทำการล่าหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลลุ่มสุมในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระหว่างโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลลุ่มสุมรักษาการให้เป็นตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ดาบตัวตรวจ

(ชื่อ นาคทองคำ)

นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม

เห็นชอบ
๐๐

(นายเดชา ประกาศแก่นทรัพย์)

นายอำเภอไทรโยค

วันที่ ๑๑ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์

บัญชีท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
๑	<u>ค่าธรรมเนียมการปรับ</u> ช้าง ค่าปรับเชือกคละไม่เกิน	๑,๐๐๐.- บาท
๒	ม้า โค กระเบื้อง สุกร ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐.- บาท
๓	แพะ แกะ ล่อ ล่า สนุข ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐.- บาท
๔	สัตว์อื่นๆ ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐.- บาท
<u>ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์</u> ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภท		ตามจำนวนที่จ่ายได้จริง